

Formative Assessment: Improving Learning in Secondary Classrooms

Summary in Danish

Formativ Evaluering: Forbedring af indlæring i 5.-10. klasse

Sammendrag på dansk

Evaluering hænger unægteligt sammen med uddannelsesprocessen. De mest synlige evalueringer er summative, og måler ved hjælp af prøver og eksamener, hvor meget eleverne har lært, eller pålægger skolerne ansvaret for elevernes resultater. Men evalueringer kan også være “formative”. Formativ evaluering refererer til hyppige, interaktive evalueringer af elevernes udvikling og forståelse. Herved kan lærerne tilpasse undervisningsmetoderne, således at de bedre kan imødekomme, hvad eleverne har brug for.

Formativ evaluering adskiller sig fra summativ evaluering ved, at resultaterne fra den formative proces skal skabe forbedringer frem for blot at fungere som en opsummering af disse resultater. Principperne ved formative evaluering kan anvendes på skole- og på politisk niveau til at identificere områder, der kan forbedres og til at fremme konstruktive evalueringsskulturer gennem uddannelsessystemer. Undersøgelser har vist, at formativ evaluering er en af de mest effektive metoder til at fremme gode elevresultater. Denne metode er også vigtig for at kunne forbedre elevernes resultater, således at de ligger på et mere ensartet niveau og for at udvikle elevernes evne til at “lære at lære”. Men formativ evaluering praktiseres ikke systematisk, især ikke i de mindre klasser – undersøgelsens fokus – hvor det som oftest er sværere at overvinde barriererne for nytænkning og forandring. Disse barrierer omfatter spændinger mellem klasse-baserede formative evalueringer og yderst synlige summative prøver, der refererer til skolernes ansvarlighed (lærere har en tendens til blot at undervise eleverne i det, de skal op i), og omfatter endvidere mangel på forbindelse mellem systemiske, skole- og klassemetoder til vurdering og evaluering.

Denne undersøgelse fokuserer på anvendelsen af formativ evaluering i klasser og skoler i otte uddannelsessystemer: Australien (Queensland), Canada, Danmark, England, Finland, Italien, New Zealand og Skotland. Den fokuserer mere på undervisningspraksis end normalt i OECD-undersøgelser. Ved at gøre dette giver undersøgelsen form til begrebet formativ evaluering som det praktiseres i disse lande, og analyserer, hvordan politik, der støtter

brugen af formativ evaluering, kan udvikles. Den foreslår også nye måder, hvorpå politik bedre kan støtte en bredere anvendelse af formative evaluering.

Undersøgelsen består af tre større dele:

- **Del I** er en OECD-analyse af undersøgelsesresultater og international forskning vedrørende formativ evaluering. Nøgleresultaterne er fremhævet under de nedenstående underoverskrifter.
- **Del II** viser undersøgelsens resultater, der er blevet indsamlet i hver af de deltagende lande. Skolerne, der er med i undersøgelsen, blev valgt, fordi de giver brugbare eksempler på yderst effektiv anvendelse af formativ evaluering, og er derfor et billede af, hvad der er muligt. Mens der er nogle fælles elementer for undersøgelserne, er der også en række forskellige undervisnings- og indlæringsmetoder, inklusiv f.eks. et samvirkende indlæringsprogram i Skotland, en skole i Quebec, der fokuserer på brugen af ICT til at omstrukturere undervisning og indlæring, et program i New Zealand, der er designet til at imødekomme Maori-elevs kulturelle og indlæringsmæssige behov, og metoder til at fremme demokrati i danske skoler. Hver enkelt undersøgelse indledes af et overblik over den politiske kontekst, inden for hvilke skolerne arbejder, beskriver evalueringen af undervisning og indlæring i klasserne og undersøger måderne, hvorpå skoleledere har indført forandringsprocessen på netop deres skole.
- **Del III** omfatter engelske, franske og tyske litteraturanmeldelser, der beskriver konteksten for formativ evalueringsforskning i deres forskellige traditioner. Den engelske litteraturanmeldelse af Paul Black og Dylan Wiliam opsummerer resultaterne fra deres yderst indflydelsesrige anmeldelse fra 1998, og deres efterfølgende arbejde med lærere med at føre undersøgelsesresultater ud i praksis i et pilotprogram. De bemærker, at mens man ved meget om, hvilke former for klasseværelser, der fremmer effektiv indlæring, så ved man mindre om, hvordan man fremmer indlæringen i al almindelighed. Den franske litteraturanmeldelse af Linda Allal og Lucie Mottier-Lopez fokuserer specielt på begrebet "regulering" (hvordan lærere instrumenterer indlæring for og med elever). De understreger, hvor vigtigt det er ikke blot at give eleverne feedback, men også at tilpasse undervisningen til at imødekomme de forskellige elevs behov og at give dem færdigheder og redskaber til at kunne evaluere sig selv. Olaf Köllers anmeldelse fokuserer på den tyske litteratur om pædagogisk psykologi, og koncentrerer sig først og fremmest om, hvordan elever reagerer på forskellige former for feedback, et nøgleelement i formative evaluering. Resultaterne peger i retning af, at feedback har en større effekt baseret på individuelle fremskridt med hensyn til indlæringsmål, frem for sammenligning med andre elever.

Indføring af begrebet formativ evaluering

Kapitel 1 definerer begrebet formativ evaluering og beviser metodens evne til at forbedre elevernes færdigheder, give eleverne mere ensartede resultater, og til at lære dem at lære. I dette kapitel foreslås det, at formativ evaluering anvendes til at identificere områder, der kan forbedres og til at fremme effektive og konstruktive evalueringskulturer

lige fra hver enkelt klasseværelse til hele systemer. Kapitlet afsluttes med et overblik over undersøgelsens omfang og metode.

Udforskning af rækken af politiske metoder

Kapitel 2 introducerer rækken af politikker som undersøgelseslandene har udviklet for at fremme en bredere anvendelse af formativ evaluering. At omdanne undervisnings- og evalueringmetoder i uddannelsessystemerne kræver et stærkt politisk lederskab, seriøs investering i uddannelses- og professionel udvikling i innovative programmer, såvel som passende politiske tilskyndelser. Kapitlet danner en ramme for, hvordan politiske metoder analyseres. Der findes lovgivning, der fremmer og støtter anvendelsen af formativ evaluering og prioriterer det meget højt. Man forsøger at opmuntre til brugen af summative data til formative formål. Retningslinjer for effektiv undervisning og formativ evaluering er blevet tilføjet i det nationale pensum og andre materialer. Værktøjer og mønstre er blevet tilvejebragt for at støtte effektiv formativ evaluering. Vigtige investeringer i specielle initiativer og innovative programmer indlemmer formative evalueringmetoder. Der investeres ligeledes i professionel lærerudvikling til formativ evaluering. Alle uddannelsessystemer skal styrke det politiske mix og undersøge det nærmere, hvis reelle ændringer i undervisningen og evaluering igennem uddannelsessystemer skal fremmes.

Forståelse af de formative evalueringselementer

Kapitel 3 undersøger elementerne ved formativ evaluering identificeret i undersøgelsen og i international litteratur, hvor de følgende seks elementer af klasseværelsespraksis hele tiden dukker op:

- Oprettelse af klasseværelsekulturer, der opfordrer til interaktion og brug af evalueringsværktøjer.
- Oprettelse af indlæringsmål og finde frem til individuel elevudvikling mod fastsatte mål.
- Anvendelse af forskellig undervisningsmetoder for at opfylde de forskellige elevers behov.
- Anvendelse af forskellige metoder til at vurdere elevernes forståelse af undervisningsmaterialet.
- Feedback på elevernes kompetencer og tilpasning af undervisningen for at opfylde identificerede behov.
- Aktiv elevengagement i læreprocessen.

Lærerne fra de skoler i alle otte lande, der var med i undersøgelsen, havde indlemmet alle seks elementer af formativ evaluering i almindelig praksis, og brugte elementerne som ramme for undervisningen og indlæringen. Mange af dem sagde, at de havde ændret deres undervisning radikalt – deres forhold til eleverne, måden de lærte fra sig og førte eleverne mod indlæringsmålene, og endda hvordan de definerede elevernes succes. Undersøgelserne viser også, at det er vigtigt, *hvordan* lærere anvender hver af elementerne for at forbedre elevernes præstationer.

Analyse af formativ evaluering i praksis

Kapitel 4 giver levende beskrivelser af hver af elementerne af formativ evaluering i praksis. Eksemplerne, der er taget fra en række forskellige situationer, hjælper med til at flytte diskussionen om formativ evaluering fra brede principper til en mere konkret forståelse af de forandringer som formativ evaluering medfører. Kapitlet beskriver specifikke metoder og teknikker som lærere har brugt til at indgyde til mere interaktion i klasseværelset, til bedre evalueringsniveauer af elevernes forståelse af materialet, og til at udvikle elevernes evne til at evaluere sig selv og til at blive evalueret af andre. Formativ evaluering kræver hårdt arbejde, såvel som ændring i, hvordan lærere ser deres egne roller og elevernes roller.

Et kig på fordele og barrierer i skolen og i klasseværelset

Kapitel 5 ser på underviserne, som kan være skeptiske over for læreres og skolers generelle evne til at anvende formativ evaluering over for logistiske udfordringer. Kapitlet benytter undersøgelsesmaterialet til at vise, hvordan lærere, efter at have eksperimenteret med en række forskellige teknikker, var i stand til at udvikle ligefremme og oprigtige løsninger på problemer, så som et stort antal elever i hver klasse og store krav til pensum. Med tiden og erfaringen er de også begyndt at bruge formative evalueringsmetoder over for mere udfordrende elever. Kapitlet undersøger også skoleledernes vitale rolle i at påbegynde, uddybe og bibeholde forandringer.

At tage de politiske udfordringer op

Kapitel 6 kigger på undersøgelsesresultaternes inddragning af politik og identificerer måderne, hvorpå politik kan gøre formativ evaluering nemmere og opfordre til bredere anvendelse af det. Store forandringer i undervisning og evaluering kræver stærkt politisk lederskab. Dette betyder, at lovgiverne og politikerne er nødt til at udsende konsekvente beskeder om, hvor vigtig kvaliteten af undervisningen og indlæringen er, hvor vigtigt det er at tilpasse undervisningen for at opfylde de forskellige elevers behov, og fremme elevernes evne til at "lære at lære". Politik, der fokuserer på undervisning og indlæring burde kunne genkende kompleksitet, være opmærksom på indlæringsprocessen, og benytte en bred vifte af indikatorer og resultatmål for bedre at kunne forstå, hvor gode skoler og lærere er. De seks politiske principper, der diskuteres i kapitlet skal:

- Holde fokus på undervisning og indlæring.
- Ensrette summative og formative evalueringsmetoder.
- Sikre evalueringer af klasseværelse-, skole- og systemniveauer, der er forbundet med og anvendt formativt for at skabe forbedringer på hvert niveau.
- Investere i øvelse og støtte til formativ evaluering.
- Opfordre til nytænkning.
- Bygge stærkere broer mellem undersøgelse, politik og praksis.

© OECD 2004

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop/

For yderligere oplysninger kan man kontakte afdelingen OECD Rettigheder og Oversættelser,
Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
Frankrig

Besøg vores website www.oecd.org/rights/

